

Beeld Prometheus

BOEK★★★★½☆

‘De gebroeders Maxilari’ van David Pefko is een roman die leest als een novelle, een kleinood dat in alle eenvoud charmeert en begeestert

FREDERICK VANDROMME MAANDAG 30 OKTOBER 2023

Om te weten of minder daadwerkelijk meer is, heb ik niet lang genoeg doorgestudeerd. Maar dat eenvoudiger vaak zeer zeker beter is, bewijst de Nederlander **David Pefko** in zijn nieuwste roman dik driehonderd pagina's aan een stuk met verve, brille en zwier.

De schrijver won in 2012 de Gouden Boekenuil voor ‘Het voorseizoen’, een pil waarin de penetrant mistroostige sfeer en de geestige beschouwingen elkaar zwalpend staande houden. Het evengoed aanbevelenswaardige ‘Daar komen de vliegen’ gaat over de oudere oplichter Jerry Kirschenbaum, deels geïnspireerd door Pefko's eigen problemen met achterstallige belastingen en een daaropvolgend kortstondig verblijf in de gevangenis. In ‘De gebroeders Maxilari’, zijn vijfde, lanceert hij minstens drie onvergetelijke personages: ook niet mis.

De titelpersonages, Levi en Ze'ev, zijn respectievelijk 15 en 14: zij gidsen ons door het reilen en zeilen van een verpauperde Joodse familie die – één geloofsovertuiging verwijderd van de familie in

de fictiereeks 'Shameless' – het faillissement stapsgewijs te snel af hoopt te zijn. Het is een goede dag als er frieten op tafel komen en er minstens een week geen nieuwe aanmaningen verwacht worden. Tussen de zorgen en ergernis om hun zieke moeder, die de totale lusteloosheid nabij is en haar bed niet meer uit komt, denken de broers na over een gouden zakenidee, The One Shop, een winkel waar op het ritme van de hype telkens maar één product te kopen valt. Pefko beschrijft het allemaal tergend traag, maar het leest als een trein.

En dan raken de broers in de ban van meneer Silberberg, een juwelier uit de buurt, een 'rare, moeilijke, maar lieve man', bij wie de broers een vakantiejob beginnen. Als Silberberg een hartaanval krijgt, 'een klein infarctje dat geen naam mag hebben', schiet de plot in een stroomversnelling.

Is 'De gebroeders Maxilari' in de eerste helft een trage, milde maar secure familieschets, dan ontpopt één en ander zich plots tot een avonturenroman, een Jommekesachtige jacht naar een in de Tweede Wereldoorlog gestolen diamant én de dief. Die laatste heeft een naam, Udo Korf, en ziet eruit als een hond met 'dik grijs haar, zijn gigantische oren staken er als twee schotelantennes doorheen'. Pefko leidt ons met sprekend gemak en in makkelijke spreektaal door de complexe wereld van de diamanthandel en -zwendel.

Het universum van 'De gebroeders Maxilari' heeft herkenbare raakvlakken met **Arnon Grunbergs** 'Blauwe maandagen' (de alledaagse gekheid van rare Amsterdamse Joden) en zelfs de Play4-reeks 'Shalom allemaal!'. Pefko is geen **Jeroen Brouwers**, maar hij zet wel in jaloersmakend weinig woorden een zwierig verhaal neer. 'De gebroeders Maxilari' is een roman die leest als een novelle. Een kleinood dat flitst noch verbaast, maar in alle

eenvoud charmeert en begeestert. En zo zijn er in ons taalgebied toch ook geen drie per maand.

MEER BOEKEN VAN DE WEEK:

'Gestoord', over traumatiserende ervaringen in de zorgsector, is mokerslagliteratuur die aan de ribben blijft kleven (★★★★½)

Met 'Klokgelui' leverde Leo Pleysier een literair hoogstandje en een spiegel van onze kleinmenselijkheid af (★★★★☆)

'Julia', een hervertelling vanuit vrouwelijk perspectief van Orwells '1984' is een geslaagde, meeslepende roman (★★★★☆)